

Pilonul I – Suma B: Simplificare a regulilor în domeniul prețurilor de transfer sau o sursă adițională de dispute fiscale?

Tendențele economiei globale influențează din ce în ce mai mult taxarea la nivel internațional, afectând contextul în care societățile operează. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD) a fost în prima linie a abordării acestor provocări prin intermediul inițiativei sale privind erodarea bazei de impozitare și transferul profiturilor (BEPS).

BEPS 2.0 schimbă în mod semnificativ peisajul fiscal internațional, abordând problemele fiscale aparute din digitalizarea economiei. Obiectivul este de a asigura un nivel minim de impozitare eficientă pentru grupurile multinaționale mari. Inițiativa BEPS 2.0 este alcătuită din doi piloni: Pilonul I, care propune o realocare parțială a drepturilor de impozitare către jurisdicțiile în care companiile își desfășoară activitățile comerciale și Pilonul II, care propune introducerea unui nivel minim de impozitare de 15% pentru grupurile multinaționale mari, cu o cifră de afaceri globală de peste 750 de milioane de euro.

OECD a publicat recent raportul final privind Pilonul I – Suma B. Abordarea se axează pe simplificarea și eficientizarea stabilirii prețurilor de transfer pentru activitățile de marketing și distribuție de bază, astfel încât să beneficieze în primul rând țările ale caror autorități fiscale se confruntă cu „resurse limitate”.

Spre deosebire de alte inițiative BEPS 2.0, Suma B nu definește un prag de venituri și poate fi aplicată la majoritatea întreprinderilor multinaționale.

Implementarea inițiativei și sfera de aplicare:

- OECD urmează să publice în perioada următoare o listă cu jurisdicțiile cu „resurse limitate” (low-capacity jurisdictions), care vor aplica această abordare.
- În jurisdicțiile care aplică această abordare, rezultatele determinate în conformitate cu Suma B vor fi considerate la nivel de piață din perspectiva prețurilor de transfer, fără a fi obligatorii în jurisdicția de rezidență a societății contrapartida. Există totuși o excepție de la această regulă, întrucât membrii Inclusive Framework (formată din 145 de țări, inclusiv România) s-au angajat să accepte rezultatul stabilit prin această abordare de către țările cu „resurse limitate”.
- Jurisdicțiile care aplică Suma B dispun de două opțiuni: ca regula obligatorie aplicabilă tuturor societăților rezidente cu tranzacții sub impactul Sumei B sau ca „safe harbour”, permițându-le acestora să aleagă dacă o implementează sau nu.

Întrucât este opțională implementarea acestei abordări, este la latitudinea fiecărei jurisdicții de când și cum va aplica Suma B, dar nu mai devreme de anul 2025.

La nivelul Uniunii Europene, nu este complet clar dacă se aștepta o abordare unitară, deoarece în prezent se urmărește stabilirea unor principii și reguli privind prețurile de transfer la nivelul întregii Uniuni prin intermediul Directivei privind Prețurile de Transfer, care acum se afla în stadiu de propunere.

Rămâne de văzut în ce măsură România va opta să aplice noua abordare începând cu anul fiscal 2025. Având în vedere că România a ales deja să implementeze Directiva Public CbCR înaintea altor state membre, așteptăm cu interes să vedem dacă va adopta o poziție similară în aplicarea abordării Sumei B înaintea celorlalte state membre sau va aștepta să fie condiționată de Directiva privind Prețurile de Transfer (în cazul în care aceasta va face referire la Suma B).

Suma B din Pilonul I se concentrează pe distribuția en gros a bunurilor tangibile. Aceste activități trebuie să fie de bază pentru a intra în sfera Sumei B. Mai exact, sunt acoperite următoarele tipuri de tranzacții:

- Tranzacții de achiziție și distribuție: distribuitorul cumpără bunuri de la una sau mai multe societăți asociate în scopul distribuției en gros către societăți terțe.
- Activități ale comisionarilor și agenților de vânzări: acestea includ intermedierea vânzărilor și promovarea produselor către clienți.

Determinarea prețului tranzacțiilor

Raportul oferă îndrumări despre cum să se stabilească marja tranzacțiilor în cadrul Sumei B:

1. Utilizarea matricei de preț standardizată pentru a determina marja de profit, luând în considerare industria în care operează distribuitorul, intensitatea cheltuielilor operaționale și intensitatea activelor operaționale;
2. Aplicarea verificării încrucișate a cheltuielilor operaționale pentru a atenua eventuale anomalii;
3. Aplicarea unei ajustări folosind mecanismul de disponibilitate a datelor pentru jurisdicțiile care se califică.

Matricea de preț se bazează pe datele obținute în urma efectuării unui studiu global de comparabilitate care cuprinde companii ce desfășoară activități de bază în marketing și distribuție. Raportul prezintă doar strategia de cautare, menționând că există restricții de licențiere în publicarea informațiilor detaliate privind comparabilele incluse în acest set.

Astfel, neavând acces la setul de comparabile, există întrebări legitime despre gradul în care aceste rezultate pot fi considerate adecvate pentru contribuabilii din România, în situația în care nu ar fi incluse în set companii comparabile din România.

Analiza comparabilității devine cu atât mai complexă în contextul ierarhiei teritoriale cerute de legislația românească de prețuri de transfer și anume: național, Uniunea Europeană, pan-europeană și internațional. Fără a avea acces la comparabile naționale, se deschide o dezbateră privind relevanța și conformitatea rezultatelor OECD pentru o companie care operează în România.

Dacă o întreprindere multinațională intenționează să aplice Suma B pentru prima dată, aceasta ar trebui să includă în dosarul sau local de prețuri de transfer sau în orice alt document relevant un consimțământ de a aplica Suma B pentru o perioadă minimă de trei ani, cu excepția cazului în care tranzacțiile ies din sfera de aplicare pe parcursul acelei perioade sau dacă există o modificare semnificativă în modul de operare a afacerii.

Implicații

România nu este încă membră a OECD, dar se afla în proces de negociere în vederea aderării. Deschiderea țării față de implementarea abordării Sumei B ar putea demonstra alinierea României la standardele internaționale din domeniul fiscal și angajamentul său față de transparență și cooperare economică.

Cu siguranța Suma B intenționează să ofere o abordare mai eficientă pentru aplicarea principiului prețului de piață în activitățile de marketing și distribuție de bază. De asemenea, această abordare vizează să asigure o impozitare echitabilă și să reducă complexitatea și disputele legate de prețurile de transfer.

Cu toate acestea, succesul Sumei B va depinde într-o mare măsură de reacția jurisdicțiilor la această abordare propusă de OECD.

Chiar dacă există mecanisme de soluționare a disputelor, pot apărea dezacorduri între țări cu privire la alocarea profiturilor, iar astfel de dispute pot afecta stabilitatea și predictibilitatea fiscală.

Unele jurisdicții ar putea să remedieze dubla impunere economică prin ajustări corespunzătoare unilaterale, folosind prevederile legale interne. Cu toate acestea, majoritatea jurisdicțiilor ar putea accepta ajustări corespunzătoare numai ca parte a unei proceduri amiabile (Mutual Agreement Procedure). Într-o procedură amiabilă, când una sau mai multe dintre jurisdicțiile implicate nu au ales să aplice sau să accepte Suma B, acestea vor trebui să își justifice poziția privind ajustările corespunzătoare pe baza celorlalte prevederi din Liniile directoare OECD privind prețurile de transfer, și nu abordarea prevăzută de Suma B.

Recomandări

Comaniile ar trebui să analizeze dacă au tranzacții care pot fi în sfera Sumei B și să evalueze impactul potențial al abordării Sumei B asupra acestor tranzacții. Este important ca societățile să monitorizeze dacă și cum jurisdicțiile relevante pentru afacerea lor aleg să implementeze Suma B, inclusiv să evalueze dacă au tranzacții în sfera de aplicare care implică o jurisdicție care implementează Suma B și o jurisdicție care nu o face.

În funcție de modul de aplicare al acestei abordări în jurisdicțiile în care operează un grup de întreprinderi multinaționale, în scop de simplificare și optimizare a modelului de business, companiile pot avea în vedere o reorganizare a activității de distribuție, desfășurând astfel tranzacții eligibile care îndeplinesc condițiile pentru a fi incluse în abordarea Sumei B, dacă acest model se dovedește a fi favorabil grupului.